

между роднини не само че не е практика, а се възприема като голям грях и позор” (Атанасов-Кабули 2004: 122).

“Влашките” цигани...са по-тихи и по-тежко ходят... Между тях, особено в женски пол, се срещат доста красиви и изобщо с големи ненки” (Димитров 1894: 81). Петуленгро (Б. Гилят-Смит) среща около Варна мургави момичета – рударки. (Petulengro 1915-6: 6, 48).

„... дребна..., с кръгло миловидно личице и влажни пъстри очи. Истинска циганска красота!...” (Колев 2003: 67).

Съществен елемент от идеала за циганска/ ромска красота, в същото време и морално-етична норма в женското поведение, което се възпитават от ранна възраст, е *дългата женска коса*.

„Тотана ... другите цигани разказваха, че тя имала доста бурен живот на младини; тогава имала и много дълга коса – гъста като храст и засука на... Никой не видял Тотана и мъжът ѝ да се карат, но цялата вечер тя плакала горчиво, а през нощта, когато всички цигани си легнали, се чул високият и сърдит глас на Петрика, който заплашил жена си, че ще остриже косата ѝ още на сутринта. И когато зората пукнала, Тотана била избягала.

И днес е традиция жената да е с дълга коса